

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 411.

Anden Session.

105te Mode.

Freedagen den 2de Mars.

(Fortsat).

Mourier (fortsat): Der vilde heller ikke være mindste rimelige Grund til at tage Remonteringspengene med alene for de første 6 Aar, da jo Remonteringspligten slet ikke er noget Særegent for disse 6 Aar, men den tværtimod i de paafølgende Aar netop træder frem paa samme Maade og har den selv samme Betydning, som i de første 6 Aar. Det er altsaa soleklart, at Remonteringsbeløbet her ganske maa holdes udenfor Beregningen. Men de 36 Rbd. for Hestens første Anskaffelse maa heller ikke paa nogen Maade sammenblandes med Hestens Pris. Det er netop Mindre end Hestens Pris; thi det Sande er, at Staten kun har villet give et Bidrag til Hestens første Anskaffelse paa samme Maade, som den igjennem Remonteringspengene giver et Bidrag til Anskaffelsen af de nye Heste. Det maa egen ligen betragtes som et Indskud, Staten fra Forst af har gjort i Hesten ved dens oprindelige Anskaffelse og som er blevet staaende uden Hensyn til Omskiftningen med de individuelle Heste, uden Hensyn til, at i Aarens Løb nye Heste ideligen ere traadte i de gamles Sted. Jeg veed ikke, om det er lykkes mig at tydeliggjøre Sammenhængen med dette hele Forhold, der for mig staaer aldeles klart. Naar man derimod stiller Spørgsmaalet, som om her var Tale om at udfinde Hestens oprindelige Pris, saa forrykker man Sagen. Men den sidste arede Taler er netop gaaet ud herfra og har bestandigt holdt fast ved dette urigtige Standpunkt, hvorved han har gjort sig det umuligt at opfatte Sagen paa den rette Maade. Jeg

kan efter Alt, hvad jeg har tilladt mig at bemærke, ikke Andet end antage, at, hvis Thinget nu skulde frafalde det Resultat, der blev vedtaget ved forrige Behandling, og der, som sagt, stemmer med det Resultat, hvortil saavel Regjeringen som Landsthinget er kommet, vil man opgive det Rigtige og sætte det Urigtige istedet.

Tscherning: Jeg har aldrig været mere overbevist om, at jeg har fuldkommen Ret, end efterat jeg har hørt den sidste arede Rigsdagsmand (Grundvig: Hør!). Det er et Indskud, han vil staae os tilbage for den Hest vi eie, han vil give os tilbage en Deel af den Hest vi eie, han vil for en heel Hest kun give os hvad han kalder Indskud, men ikke den hele Pris tilbage, det er af den Slags Bytte, som Folk nødig gjøre. Imidlertid skal jeg atter oplæse Uttringerne fra 1834, om hvorledes man dengang forstod denne Sag. Det er vel ikke Noget, som behersker denne Forhandling, men det viser dog, hvorledes man tidligere har opfattet disse Forhold paa en Tid, hvor der ikke var Spørgsmaal om, hvad der skulde gives, hvor man stod paa et mere ladifferent Standpunkt, og hvor der ikke var Spørgsmaal om en Votering, som gjaldt Ens egen Komme eller om at sætte enten det One eller det Andet igjennem. Uttringerne fra 1834 ere saalydende:

„Men foruden denne Hielp til den først anskaffede Hest, giver Kongen, eftersom en Hest ei kan bruges længere end til den har naaet en Alder af 16 Aar, efter de første 6 Aar fra dens første Anskaffelse af at regne, aarlig 5 Rbd., hvillie i Forening med de 7 Rbd. for Hestens Underholdning, udgjør de ovenfor omtalte 12 Rbd. aarlig, efter de første 6 Aar af at regne. Da nu Kongen, til den Hest, som endnu bestandig siden Forordningen af 1774,